

[Bernhard Baunsgaard.]

ministeren til at sætte statstilskuddet op og det kommunale tilskud ned for at sikre privatteatre og kommunale teatre i Storkøbenhavn en rimelig ordning. Når vi mener dette, så er det på baggrund af den måde, hvorpå vi fordeler vores statstilskud. Staten bruger i alt ca. 124 mill. kr. i tilskud til teaterdrift. Af disse gives de 100 mill. kr. til det storkøbenhavnske område. Det er sådan noget som 75 kr. i tilskud pr. indbygger i området.

Vi må sammenligne dette med, hvad der gives i statsstøtte til det øvrige land, og her vil det være rimeligt at sammenligne med Århus, Ålborg og Odense, hvor der dels er landsdelsscener og dels er andre faste teatre — det gælder de to første byer. Man giver altså 75 kr. årligt i tilskud til teaterdriften pr. indbygger i Storkøbenhavn. Man giver 9 kr. i Ålborgområdet. Man giver 10-11 kr. til Fynsområdet, og man giver 17-18 kr. i Århusområdet.

Der er intet forhold mellem disse tal. Sagen bliver for os endnu værre, når vi ser på, hvad der sker kommunalt. Jeg gentager: dette er et forslag om at sætte statstilskuddet op til København, der i forvejen får 4 gange så meget pr. indbygger som Århus, der er det sted, hvor man i øvrigt giver mest. Og samtidig foreslår man, at de kommunale tilskud til teaterdriften pr. indbygger skal sættes ned.

Hvordan fordeler disse kommunale tilskud sig så? Århus giver 13,50 kr. Fyn giver 10,75 kr., og Ålborg giver 8,50 kr. som kommunalt tilskud til teaterdriften. Og hvad giver så København, der uden diskussion er det rigeste område i Danmark, den rigeste region i Danmark, der i forvejen får 75 kr., over 4 gange så meget som noget andet område i landet, i statstilskud? Hvad giver de så, hvad ofrer de selv? De ofrer 5,50 kr., og det foreslår ministeren skal sættes ned til ca. 5 kr. Med andre ord: det skal være sådan, at der skal kræves statspenge op i de fattige egne af landet, for at den rigeste egn kan sætte sit kommunale tilskud ned.

Man må undskyldte mig, at jeg bruger udtrykket „besnakke ministeren til det“. For det kan ikke være velovervejet, at ministeren er gået med til en sådan ordning, og det kan ikke være rimeligt, at et folketing går med til noget sådant.

Man må også undskyldte mig, at jeg siger,

man kan få den tanke, at her er tale om, at Storkøbenhavn — det gælder ikke mindst hovedstaden selv — har den indstilling til teaterdrift, at det er kommunale skattekroner i hvert fald for gode til at ofre på.

Jeg gentager: vi er parat til at drøfte en landsdelssceneordning for København, så vi får oprettet en selvejende institution. Men det storkøbenhavnske område må ofre mere selv. Det var rimeligt, om de i hvert fald ofrede lige så meget som Nordjylland, dvs. at det kommunale tilskud blev sat op til 8 kr. pr. indbygger. Så kan vi begynde at tale om, at staten skal komme ind igen.

Toke Stokholm (KF):

Den konservative gruppe har med interesse studeret dette lovforslag og bemærkningerne hertil. Vi er vel alle klar over, at den nugældende støtteordning for de københavnske teatre ikke er så god, som disse teatre kunne ønske sig. Det, vi taler om her i dag, drejer sig jo dels om penge, men det drejer sig også om at få støtten lagt således til rette, at det bliver lettere for teatrene at lægge repertoireplanerne og budgetterne.

Kulturministeren søger nu løsningen på disse problemer, disse vanskeligheder, ved at foreslå, at de københavnske teatre bliver organiseret som en selvejende institution og opnår samme status som provinsens landsdelsscener. Dette er en ordning, som jeg har nogen sympati for, og jeg møder derfor forslaget med en vis velvilje. Jeg mener, at udgangspunktet for arbejdet i udvalget må være, at udvalget koncentrerer sig om at få belyst de økonomiske konsekvenser i praksis. Forslagets bemærkninger siger, at forslaget vel næppe får de store økonomiske virkninger for staten, og det er måske også rigtigt som udgangspunkt, men det bliver dog vigtigt i udvalget at få belyst, hvorledes vi må påregne at udviklingen vil forme sig i de kommende år.

Ligeledes ønsker vi i udvalget eksempelvis at få belyst, under hvilke vilkår andre teatre kommer med i ordningen, og eventuelt under hvilke betingelser nogle af de nævnte teatre muligt på et senere tidspunkt udgår af ordningen.

Som sagt, jeg håber på, at udvalgsarbejdet bliver frugtbart på disse punkter; så vil jeg også tro, at der er en vej frem.